

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A Hentzi-ügy és a függetlenségi párt.

Pécs, 1899. szeptember 4.

A függetlenségi párt a Hentzi-szobor újabb ünnepélyes fölvatása által a magyar nemzet önérzete ellen elkövetett katonai merénylet megtorlása végett erélyes akcióra készül. A párt elnöke, Kossuth Ferenc a „Magyarország“ tegnapi számában fölhívást intéz az ország függetlenségi polgáraihoz, hogy adjanak kifejezést fölháborodásuknak a nemzeti érzés ez újabb megsértése fölött, egyben kijelenti, hogy a párt az országgyűlésen felelősségre fogja vonni a kormányt azért a mulasztásáért, hogy ezt a sérelmet tőlünk elhárítani nem tudta vagy nem akarta.

A kormánypárti sajtó ezzel az akcióval szemben megszokott cinikus álláspontját foglalja el s gunyolódva rágalmazza meg a függetlenségi pártot azzal, hogy a párt az egész mozgalmat csak az elvesztett népszerűség visszaszerzésére indította, mert azok szemében, akik kigyót-bekát kiáltottak a függetlenségi pártra, mikor az obstrukciót Bánffy báró ellen fölvetve, szörnyen fölháborító volt, hogy az obstrukciót a Széll-kormányval szemben megfelelő ellenszolgáltatások kikötése és a kiegyezés elleni rendes parlamenti küzdelem föntartása mellett leszerelte.

Az obstrukció idején azzal fenyegették a függetlenségi pártot, hogy a parlamenti erőszakoskodással eljátszsa a választók bizalmát, az obstrukció beszüntetése után

pedig azt hirdették, hogy a függetlenségi politika ezzel csödbe jutott s a párt elvesztette politikai hitelét. Szerintük hát most a Hentzi-ünnep megtorlására irányuló akció csak ürügy arra, hogy a párt ezt az elvesztett politikai hitelét visszaszerezze.

Mert ezek a gyászmagyarkák már annyira megszokták a magyar nemzetnek osztogatott arculesapásokat, hogy fogalommal sem bírnak róla, miként is lehet az ilyesmin fölháborodni. Ők sokkal okosabbnak tartják, ha az arculesapást szeretetteljes simogatásnak minősítik, a miért csak a bolond haragudhatik meg.

Utóvégre is — így szól az okoskodásuk — az a szobor most már minden tekintetben meg van fosztva előbbi jellegétől, mert most már igazán csak siremlék; zárt helyen, egy kertben áll s a beszertartás semmi más nem volt, mint egy katonai temetés.

Persze az előttük teljesen közömbös, hogy az a zárt hely a katonai iskola kertje, ahol a siremléknek hazudott szobor — a hadügyminiszter hivatalos magyarázata szerint — *örökké a szemé előtt lesz a serdülő ifjúságnak mint a vitézség és hűség el nem múló emlékjele.*

Nem siremlék hát az a szobor, mert siremléket a holtak sirja fölé szoktak helyezni, s nem bolygatják meg a sirok nyugalmát, hogy belőlük a holtak csontjait kiszedjék és a siremlék alá helyezték. A hadügyminiszteri kommentár szerint örök emlékjele annak, hogy az árulás, a véd-

telen polgárok lövetése „heroikus kötelességteljesítés“, ha ezt a hatalom a jog és törvény ellenére parancsolja. Ennek az eszmének a dicsőítése volt az a katonai demonstráció és nem temetés.

Nem hitvány ürügy tehát a függetlenségi párt akciója holmi mellékcélok elérésére, hanem szent kötelesség, a melyet első sorban teljesítenie kell a nemzeti aspirációk letéteményesének, a függetlenségi pártnak s a legkevesebb, amit ennek a kötelességnek a teljesítésére tehet, az, hogy felelősségre vonja a sértésért a kormányt és fölhívja párthiveit az országban, hogy tiltakozásukkal a párt országgyűlési akciónak súlyt és nyomatékot adjanak.

De hát azt vetik szemére a pártnak, hogy az előbbi kormány bűnéért akarja meglakoltatni a mostani kormányt, mert hisz a Hentzi-szobornak mostani helyére való áthelyezése még a Bánffy-kormány alatt lett elhatározva s ennek hagyatéka gyanánt szállott át bevégzett tényként a Széll-kormányra.

Megfelelt erre az ellenvetésre Kossuth Ferenc tegnapi fölhívásában, mikor utalt arra, hogy ha már a mostani kormány nem tudta rábírní az uralkodót arra, hogy az előbbi kormány alatt kiadott rendeletét módosítsa, kötelessége lett volna legalább azt kieszközölni, hogy *a szoborfölvatás ne öltön semmi tüntetésszerű jelleget*, mert ez abban a császári rendeletben nem foglaltatott, sem belőle nem következett.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Dal a szerelemlről.

I.

Az őszelői hajnal fényvel szórja tele a termet. A függönyökön keresztül különös tűzben vereslik az ég, épp mintha emberlégió kiontott vérével festették volna biborszínűre. Őszi rózsák illatával hordja be a szél a galagonyás kertet.

— Volt egyszer egy . . .

Ujra kezdjem hát a régi dalt a forró a hű, az igaz szerelemlről.

Hófehér karoddal átfogva tartod homlokomat, édes, kék szemekkel a lelkembe kacagod:

— A dalt . . . a dalt a szerelemlről a forró, mély, igaz, szenvedélyes szerelemlről.

Pihető kebledre hajtom a fejemet, itt káprázik a hajnali fényességben a vízió.

. . . Egyszer volt egy asszony. Tele csábal és szépséggel. Nagy volt és erős. Junói természetéhez ingerlően tapad a selyem. Égő tekintete a szenvedély szikráit szórta szét. Parázs volt már az érintése is, ölelése, csókja tán a mámoros halál. Az arca fehér volt, akár

a lilium, de ha puha, telt karjait ölelésre nyitotta, majd kicsattant az égő pirosságtól. Haja lángkarikákban, lebontva zuhant végig a vállán, le egészen karcsu fehér bokájáig. És az a hajzubatag szinte lángolt, mint a tűz.

Mondják, hogy a vereshaju nők szívében a pokol tüze ég, a szenvedélyek pokla. Ezzel a hajjal, ez illatdús lángzubataggal majd halálra bódította a lelkem.

És mikor kért? . . . És mikor kacagott? A féktelen, perzselő szerelem lázával feszíté szét gömbölyű karjait s arcomba szállott a delejes, mámoros forróság. Reszkettem a láztól, a vöröshaju szépség ölelő karjaitól.

Fényes, aranyos nyári est volt, rózsailat hullámozott át a levegőn. Egy-két csililag gyult ki eleinte az égen, majd a vibráló, izzó lángocskák egész légiója. A zúgó hegyi patak habjaihoz hajlongott a bús árvalányhaj.

A te utolsó csókkal az ajkamon indultam az estbe, az árnyba, hol az erdők akácainak illatát lengette a fuvalom. A fellegek ölelő egyszerre kihasadt a hold s fehéres reflexével teleszórtá a tájat.

Csengő, kacagó szirén-ének szűrődött át ekkor a lombokon, lágyan, szerelmes zengéssel s az erdő, a mély, sötét erdő keble viszasugta a dalt.

Elsimult utolsó akkordja is a bűbajos dalnak, halkán, ábrándosan reszketett át a

nyáreji levegőn s halt el valahol az erdő kebelében.

És ekkor kibontakozott egy szőke szirén karcsu silhueteteje az erdő homályából.

— Angyal? . . . Démon vagy?

— Se angyal, se démon, hanem talán mindkettő. Asszony vagyok, bizarr, különc, szeszélyes, vagy szerelmes, aminő a hangulatom. Uram a szenvedély, Istenem a mámor, imádom a bűnt. S hogy hívnak téged?

— Az én nevem senki. Naiv és bohó vagyok. Szelid és szerelmes. Uram az Isten és imádom egy batisztruhás leányt.

A szépséges asszony felkacagott, durván, hogy kacaja belecsegett a néma erdőbe.

— És szereted az ideálad batisztruháját? Szereted a csókját?

— Csókja lehelte belém a lelket.

— Szép?

— Nekem az.

— Szóval gyermekek vagytok. Te is, meg ő is.

És az arcomba hajolt. Sohasem érzett forróság szállott a szívembe. Égő szemekkel bámultam lázasan pihető keblét, szikrákat szóró szenvedélyes szemét, sárgig dülő lángvörös haját.

Azután az arcomba sziszegett valami mámoros nyelven a bűn szótárából, miközben az arcát, a homlokát mámoros pirosság lepte el.

A király tanácsadóinak — ugymond Kossuth — első kötelessége figyelmeztetni a koronát arra, hogy mily káros következtései lehetnek egy létrejött elhatározás sértő keresztülvitelének és tanácscsal szolgáltni arra, hogy miképp kelljen eljárni úgy, hogy a királyi elhatározás ne öltse azt a jelleget, a melyet most öltött. Ennek a kötelességének nem tett eleget a jelen kormány s ezért a mulasztásért felelős a megbántott nemzeti érzés előtt.

Hasonló mulasztást követne el a függetlenségi párt, ha azt a nemzeti sérelmet, amely a magyar nemzetet a szoborfülvatási tüntetéssel érte, szó nélkül hagyná s a kormányt ezért felelősségre nem vonná. Igaz, hogy vannak — még pedig a függetlenségi párt körén kívül állók is — elegenden, akik azt szeretnék, ha a függetlenségi pártnak ez ügyben kifejtendő akciója túlmenne a tiltakozás és felelősségre vonás rendes határain, akik ebből remélik az alig konszolidálódott parlamenti viszonyok teljes fölkaivarodását s az alkotmányos tényezők rendes működésének erőszakos megakadályozását, hogy ezzel lehetetlenné tétessék a jelen kormány további főnmara-dása s elfoglalhassa előbbi helyét a bukott rendszer a belőle élőködött egész parazita-haddal egyetemben.

De amint a jelenlegi kormány támogatóinak gyanúsításai és gúnyolódásai nem fogják elrettenteni a függetlenségi pártot a kormány feleletre vonásától, azonképpen nem fogják a bukott rendszer nyílt és titkos szövetségesei a pártot arra sem rábirhatni, hogy számukra kikaparja a gesztenyét a parázsból.

A függetlenségi pártnak éppenséggel nem állhat érdekében, hogy a Hentzi-kérdésben erőszakos eszközökkel megbuktassa a Széll-kormányt, a mely utóvégre is csak a kisebb bünt követte el ebben a szerencsétlen ügyben, és újra a hatalomba segítse a Tisza-Bánffy-klikket, a mely nemcsak meg nem akadályozta a Hentzi-szobor áthelyezését mostani helyére, hanem ebből

még politikai tőkét is igyekezett kovácsolni a maga javára.

Igazat adunk abban Bartha Miklósnak, hogy ez igen nagy ár lenne Hentziért s erősen hiszszük is, hogy a függetlenségi párt be fogja érni ez ügyben az erélyes tiltakozással, menten attól a célzattól, hogy Széll Kálmán kormányát parlamenti erőszakoskodással lehetetlenné téve a korrupció és törvénytíprás hőseinek egyengesse az utját a hatalom polcára.

Amazt megkivánja a nemzeti önértzet, de ezt tiltja a nemzet önfentartási ösztöne.

H i r e k.

Pécs, 1899. szeptember 4.

Füst.

Egy pápaszemes tudós, aki német volt, tehát alapos és hosszú haju s e mellett sok mindenre ráért, a multkoriban kiszámította, hogy évente mennyi dohányt füstöl el a tisztelt emberiség.

Az eredmény kilókban egy rettenetes hosszú számsort tett ki, ki tudja kimondani.

Az emberek azonban nem csak sokat dohányoznak, de sokféleképpen teszik is ezt. A dohányzókat általánosságban három fő csoportba oszthatjuk, vannak a kik pipáznak, akik szivaroznak és akik cigarettáznak.

Talán fordítva kellett volna mondanom, az ember először cigarettázik, később szivarozik s legutoljára tér a pipához.

A cigaretta az analom, a szivar az élvezet, a pipa nyugalom füstölő szere.

A cigarettázó csak füstölög, a szivarozó e mellett éldeleg, a pipázó pihen.

A cigaretta az utcáé, a szivar a társaságé, a pipa a családé.

Legkönnyebb a cigaretta, a legizlésebb a szivar, legkényelmesebb a pipa.

A cigaretta gondüző, a szivar mulattató, a pipa a jó barát.

A pipázó emberiség sok fajra oszlik!

A kávéházi pipázó valóságos zsarnok, az otthon pipázó családapa valóságos helota. Amazt a pincérek rettegik, emez a feleségtől retteg.

Az pöfékel, ez szopogat. Amaz egy-egy egész asztaltársaságnak a levegőjét képes megkeseríteni — emennek a szegénynek még

Édes, ingerlő mosoly köríté az ajkát.

— Tudtam, hogy eljön.

— Hogyan, miért? kérdeztem reszketve az izgatottságtól.

— Hát mert szeret, ennyi az egész.

— Én?

— No, ne csodálkozzék. Még a kezemet sem akarja megcsókolni? Így. No még egyszer, ha úgy tetszik feljebb. Ugy-e szeret egy kicsit? Hogy ellepte arcát a pir. Reszket? Mi a baja édesem?

— Semmi . . . semmi . . .

— No ne legyen olyan vad. Nézzen a szemem közé. Így. Ni milyen érdekes babarca van magának, milyen jól illik a pirulás. Ugy, hajtsa a vállamra a fejét. Tudja-e, hogy én nagyon szeretem, tudja-e, hogy én megcsókolom s kiszívom ajkából az utolsó csepp vért is? Ugy-e, te is szeretsz?

Agyamra borult a mámor.

Ereimben sebesen, viharosan gomolygott a vér, majd felpattantotta a halántékomat. A kacagó szirén könnyű pongyolájából forró, kábító parfüm szállt a terembe szét s valami vak, örült szenvedély lázával forrt az ajkam az ajkára.

— No ne félj, meg ne riadj, én édes kis vadgalambom, hisz csak a szenvedély regeje ez, a vágyé, a vére, mely pusztit, éget, megsemmisít és megtisztit.

egy pár fehér ablakfüggöny is megkeseríti az életét.

A szivarozók számára a civilizáció s a kultura fejlődésével arányosan növekszik.

Itt már többféle species található.

Van, aki előtt nem is szivar a szivar, ha csak nem staniol köpeny burkolja gyöngéd tagjait, vagy legalább vitézkötés nem díszíti dagadó keblét.

Amint kigöngyöli finoman, gyöngéden, a mint megropogtatja óvatos szeretettel, amint ajkai közé viszi lassan, vigyázva, amint meggyújtja ügyesen, hogy egyenletesen fogjon lángot, — óh ez csupa művészet, csupa tudomány. A természet kiegyenesedik, a méf megfeszül, az arc bizonyos ünnepélyes komolyságot vesz föl és a mint az első kék füstkarikák illattal töltik be a levegőt, mennyei kéjérzet lüktet végig minden idegen.

Ezek a szivarozás művészei.

A közönséges szivarozók azután igen sokfélék.

Vannak, akik világos és akik barna szivart szivnak s akik vásár- és ünnepnapon jutnak ehhez a gyönyörűséghez, van aki szipkába rakja először a becses tekercset és ki péppé rájja fogai között.

A trafik terméke között a legkapósabb a virgina. És ez nagyon érthető.

A dohányzás harmadik és egyre nagyobb tért hódító neme a cigarettázás.

A cigarettázók is sokfélék. Vannak tokos és tok nélküli, trafik és saját készítményű cigarettázók, elégedett és boldogok. Boldog férfiú végszükség esetén akár csupa itatóspapírt is élvezettel tudna végigfüstölni.

A ki maga készíti a cigarettáit, az gourmand a ki válogat és kritizál; a sodrásban szemkápráztató művészetet produkál, a saját készítményénél kitünőbbet nem ismer és a bajusza állandóan le van perzselve, mert addig szivja a cigarettáját, míg csak az ajkait meg nem perzseli.

Végül talán szintén a dohányzók közé sorozhatnám azokat a tavaszkoru fiatal urakat, akik árnyékában nádpálcát szivaroznak. Nem mondok róluk semmi rosszat, hiszen legtöbbször éppen azzal bünteti őket a világra felügyelő bölcs gondviselés, a mivel vétkezének.

Napirend 1899. szeptember 5-én.

Naptár: kedd, szept. 5. — Róm. kath.: Viktória. — Prot.: Lőrinc. — Görög-kele.: (aug. 24.) Eutik, — Zsidó: Tischri. — Nap két 5 óra 26 perckor; nyugszik 6 óra 31 perckor. — Hold két 6 óra 8 perckor reggel; nyugszik 6 óra 33 perckor este, Ujkold 4 óra 4 perckor reggel.

Velőket égető láng volt ez a csók, a hogy egyszer letéptem ajkam az ajkáról, újra a szivére ölelt, lezárta a szemét s öntudatlan mámorral kereste az ajkamat . . .

— Így . . . így . . . Ugy-e engem szeretsz, az én karjaimban égsz össze, az én csókjaimtól kárhozol el s velem együtt kacagod a gyáva bolondokat, kik alakoskodó ál-szeméremmel vetik meg a tiltott csók gyönyöreit, bár szomjaznak, epednek utána. Ez a szerelem, ez a gyönyör, ez a kéj; ti batisztruhás leányok, higyjetek csak az ábrándok hercegfiaiban, az álmok leventéiben, én átölelem, megcsókolom, a keblemre szorítom, akit szeret a szivem . . . így, ahogy téged . . .

Lefejtettem forró karjait a vállamról és letéptem a terem függönyeit. Égő arcomat megcsókolta az erdők szele és fölkorbácsolt vérem csillapult, pihent.

A szirén lihegve térdelt a szőnyegre s a hogy forró, fehér karjait kifeszítette felém, lángszinű hajával, szenvedélytől izzó tekintetével, pihegő, indulatosan emelkedő keblével szép volt, ingerlő, mint a Bün.

És ekkor valami csengő leányének szállt hozzánk az erdő felől.

A te hangod volt az, te énekeltél, én kis gyöngyvirágom, te imádságos kis madár; a te bánatos, szerelmes nótád tépte ki agyam-

Körülölelt a nyári éj ingerlő forrósága, a rózsailattal telt levegő egy szenvedélyes asszony tüzes sóhaját vágta az arcomba s mégis . . . mintha a fenekén bolyongató erdő árnyából te mosolygó, naiv, ártatlan gyermekarcod bontakoznék ki.

A karcsu szirén ajkával érinté az ajkam:

— Hát még mindig a batisztruha?

És kacagott és otthagytott. Merészen fel-emelt selyemruhái alól mályvaszinű harisnyája villogott elő s ahogy elsietett a keskeny hegyi ösvényen, vissza-vissza tekingetve, úgy ingerelt, úgy ösztönzött a vágy, hogy utána menjek. És mentem, mentem a parfümjé után.

II.

— Én kis gyöngyvirágom, te imádságos kis madár, halljad hát a dalt a szerelemtől.

Vakító fényességű terem. Cifra szolgák. Illatos, édes boudoir. Szinte káprázik a szem a nagy fényességtől.

Sűrű, rózsaszinű függönyök hullanak végig az ablakon s a függöny sűrű szövetén halovány reflexszel szűrődik át a nap.

Keleties kényelmű boudoir. Ingerlő pongyolában fogadott az erdő szépe. Ajka mosolyra nyílt s pajzán örömmel nyujtotta csókra fehér kis kezét.

Egyik válláról lecsuszott a haloványkék pongyola s a fehér csipkefodrok közül kibukkant gyönyörű válla rózsája.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Derült, száraz, meleg várható. Nagy szinügyi bizottság ülése délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében.

— **(Uj hivatal Mohácson.)** Mohács nagyközség hivatalai megszorodtak egygyel. A Margitta szigeti ármentesítő társulat Mohácson nyitotta meg hivatalos helyiségét, melynek a berendezési munkálatának személyes vezetése és ellenőrzése végett Tormai Károly alispán holnap reggel Mohácsra utazik. Az ármentesítő társulat új tisztviselői: *Küzdényi* Szilárd igazgató, *Nendtvich* Gyula szakaszmérnök, *Ugródy* Béla pénztárnok és *Hartmayer* László ellenőr. Az ármentesítő társulat, melynek hivatalos helyisége a jelenleg Mohács nagyközség tulajdonát képező régi püspöki palotában van, már a hét folyamán elkezdte működését.

— **(Izraeliták ujéve.)** Izraelita polgártársainknak holnap lesz ujévük. Az 5660-ik évet kezdik ma irni a világ teremtése óta s a mai Rosch Haschono ünnepet fényes egyházi ünnepélyekkel ülik meg. Ma este hat órakor, mint az ujév előestéjén, istentisztelet lesz a helybeli izraelita templomban is, holnap pedig délelőtt szintén istentisztelet lesz s ünnepi beszéd, melyet *Perls* Ármin dr. főrabbi tart. Holnapután szintén ünnepies istentisztelettel ülik meg az ujév második napját, a jövő hét csütörtökén pedig lesz a Jom Kippur ünnepe.

— **(Elhalasztott ülés.)** A szinügyi nagybizottságnak mára hirdetett ülését közbejött akadályok miatt nem tarhatták meg s így az holnap (kedden) délután 3 órakor lesz megtartva a városháza közgyűlési termében.

— **(Megvert asszony.)** *Szabó* Erzsébet, felsőputurluk utca 8. szám alatti lakosnőre szomorúságot hozott a tegnapi vasárnap. Délután ugyanis az udvaron beszélgetvén a lakókkal, az egyik lakó, *Schlott* István bányász, ki már régóta haragudott reá, összeveszett vele és megverte. A megvert asszonyt alig tudták a dühös ember kezei közül kiszabadítani, aki ellen most a rendőrség folytatja az eljárását.

— **(A jó férj.)** Tegnap délután a ferenciek temploma előtt nagy népcsoport nézte, hogy miként viaskodik egymással egy házaspár. A férj, a ki *Matanovics* János névre hallgat és kőműves, részeg állapotban ott az utcán akarta megverni a feleségét, a ki utána ment a korcsmába s onnan haza hívta. Az asszony védekezvén urával szemben, ez az embert annyira méregbe hozta, hogy az asszonyt elkezdte fojtogatni az emberek szemelátára. Végre is a rendőrök lefűlelték a meg-

ból, véreimből, szivemből a mámort . . . igen, a te szerelmed tépett ki a legédesebb bűnből.

Igy, így, csak mosolyogj, hadd csókolom le ajkadról szerelmedet, hadd merüljön el lelkem a te szemeid kékjében.

Virágot szedtél az erdők alatt s koszoruba fűzve a hajadra tűzted. Szép voltál, százszorta szebb, mint az erdei szirén, mert a te homlokod körül glória égett, az üde, fiatalos ártatlanság büvölő glóriája.

Keleties kényelmű boudoir, mámorért libegő asszonyoddal, rózsaszínű csipkefüggönyeiddel, parfümös levegőddel együtt sem értek annyit, mint a batisztruhás leányka koszorujába font mezei virág.

És hogy kacagott a szirén, midőn a kék selyemfüggöny lehullott utánam s egyedül maradt felkorbácsolt vérevel, égő szenvedélyével.

. . . Az őszei hajnal fényvel szórja tele a termet, őszi rózsák illatát hordja be a szél; hófehér karoddal átfogva tartod homlokod.

Ujra kezdjem hát a dalt a forró, a hű, az örök szerelemről?

— Volt egyszer egy . . .

És te csókkal zárod le az ajkamat és mi — hallgatunk.

Künn a fákról hull a levél. Hajnalodik.

Timár József.

vadult férjet és bevitték a kóterba, honnan ma reggel józan állapotban jött ugyan ki, de még a bíróság is kérdőre fogja vonni a felesége ellen elkövetett tettelegességek miatt.

— **(Megtámadta a rendőrt.)** Nagy József napszámos tegnap reggel tizenöt forinttal eltávozott hazulról s azután sorba járván a korcsmákat, részeg állapotban vetődött délután a Majláth-térre. Itt az ügyeletes rendőr csendre utasította, mire a dühre gerjedt ember rátámadt a rendőrré, olyan erővel, hogy az nem tudta magától eltávolítani és támadója már fojtogatni kezdte. Az összecsendült nép azután valahogy lefogta a megvadult részegét, a kit éppen öt ember segítségével birt bekisérni a torony alá a megtámadott rendőr. A tizenöt forintból már csak hatvan krajcárt találtak nála s a legszomorubb elzüllyöttségére nézve az, hogy feleségét és kis gyermekét, kik mindketten vörbenyben feküdtek, egy falat kenyér nélkül hagyta otthon, úgy, hogy a rendőrségnek kellett a beteg asszonyt és gyermekét a kórházba beszállíttatni.

— **(Lopás a fürdőben.)** *Jekl* Károly vasesztergályos, tegnap elment a fürdőbe, hogy egy kis vasárnapi élvezetben részesüljön. A fürdőzést azonban drágán fizette meg, mert míg ő fürdött, addig a mellénye zsebéből ellopták az ezüst zseboráját láncsal együtt. A káros feljelentésére a rendőrség megindította a nyomozást, de még eddig nem akadtak a tolvaj nyomára.

— **(Gyerek a padlásán.)** Az indóház-utcai lakosok között szombaton este egész rémhistoria járt szájról-szájra egy négyéves kis gyerekről, ki három napig be volt zárva egy most épült s még teljesen lakatlan ház padlására s ha észre nem veszik, ott halt volna meg éhen. Beszéltek azután egy lelketlen anyáról, ki maga zárta a gyereket a padlásra, még pedig azért, mert nem tudta az árvaházba beadni s így akarta elpusztítani. Ebből a rémeséből azonban csak kevés volt az igaz. Az történt ugyanis tényleg meg belőle, hogy a jelzett ház melletti építkezésnél dolgozó egyik kőművesnek szombaton délben ebédet vivén a felesége, a gyerek észrevétlenül utána ment az anyjának, azonban eltévesztvén az utat, a most épült házba ment be és ott addig csatangolt, míg a padlásra jutott, honnan aztán nem tudott lejönni. Ott sirdogált nagy ijedten s este felé meghallották végre a sirást s lehozták a padlásról. A rendőrség nem is vett fel jegyzőkönyvet a dolgról, annál is inkább, mert azt hiszik, hogy a véletlenségből történt esetet talán még az anya valóban arra használná fel, hogy önmagát tüntesse fel bűnösül, hogy a gyereket a hatóság elvegye tőle s így ő megszabaduljon a nevelésétől.

— **(Kétszer nyílik az akácfa.)** Már az ilyen kezdetű népdal jó hirneve érdekében is megteszik azt az akácfa, hogy kétszer virágozzon. S így történt ez a napokban péteri pusztán is, ahol azonban az akácfaól nem lány illatu hófehér virágok lógtak alá, hanem egy derékszija kötve ott lógott valami szörnyen bus képű magyar, még pedig abban a jellegzetes pozitúrában, melyben »nem éri lába a földet«. A másodsor nyíló akácok eme furcsa »virágát«, kit az életben Horváth Jánosnak hívnak, levágták, azonban életet már nem lehetett bele lehelni. Horváth János a zsebében talált munkakönyv szerint valamikor kocsis legény volt, azonban már egy fél éve munka nélkül lézengett. Hogy mi vitte a legényt az akácára, azt nem tudni.

— **(Tolvajok a pincében.)** Herendi János garéi lakos pincéjébe az elmúlt éjjel ismeretlen tettesek behatoltak, abból három zsák korpát és két öt-öt literes üveg bort elloptak. A tetteseket most nyomozzák.

— **(Haragszik a miniszter.)** Rövid idő óta tudvalevőleg a miniszteriumokban, de főleg a belügyminiszteriumban egyre-másra gyártják a körrendeleteket, melyek ha mindannyian nem is ujak, legalább azzal a haszonnal járnak, hogy a régi s az illetékes hivata-

lok fiókaiban nyugvó rendeleteket kihámozák a feledés homályából. Ma azonban egy új rendelet érkezett a hatósághoz, melyet bátran el lehetne a »Rendetek rendeletének« nevezni. Ebben — ugyanis — el vagyon mondva, hogy »a miniszter tapasztalja, miszerint a közrend, köztisztaság, közegészség, közvilágítás« stb. tárgyában kibocsájtott rendeleteit az egyes hatóságok nem teljesítik, illetve azok fogantatását nem ellenőrzik a kellő erélylyel. Szóval a miniszter haragszik s erélyesen működik a rendeletek betartása körül. Mi a magunk részéről nem avatkozunk a miniszter ur dolgaiba, annyi azonban bizonyos, hogy ennek a »rendeletek rendeletének« már valamivel előbb kellett volna jönni, no de hát az ember nem tehet mindent egyszerre, s jó lesz az most is — a tespedt kedélyek felvillanyozására.

— **(Pestis-zárlat.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a m. kir. államvasutak igazgatóságának és valamennyi nyilvános forgalmu gőzmozdonyu önállóan kezelt vasutnak, valamennyi hajózási vállalatnak, valamennyi posta- és távirdaigazgatónak és hivatalnak, végül a m. kir. tengerészeti hatóságnak a következő rendeletet adta ki: Tekintettel az Oportóban előfordult pestis esetekre, a m. kir. bel-, pénz- és földmívelési miniszter urakkal, valamint az osztrák cs. kir. kormányval egyetértőleg, a fertőző betegek behurcolásának megakadályozása végett Egyiptomból származó bizonyos áruk és tárgyakra nézve ez évi június hó 5-én 37.861. szám alatt kelt rendelettel elrendelt behozatali és átviteli tilalmat Portugáliára kiterjesztem. Ezen rendelet azon napon lép hatályba, a melyen az illető vám-, illetve réshivatalok tudomására jut.

— **(A kimérő üzletekről.)** Hege-düs Sándor kereskedelemügyi miniszter leiratot intézett a város törvényhatóságához, a melyben kijelenti, hogy a kimérő üzletek, (korcsma, bormérés, sörház, pálinkamérés) az 1888. évi XXXV. törvénycikkkel csakis az üzletengedély elnyerésének a föltételeire nézve vannak kivéve az 1884. XVII. t.-c. rendelkezési alól; de azért ezek nem szűntek meg iparok lenni s így egyéb tekintetben ezen is az 1884. évi XVII. t.-c. hatálya alá esnek. Fölhívja ezért a miniszter a hatóságot, intézkedjék az iránt, hogy az említett üzletek alkalmazottait záros határidő alatt munkakönyvel ellássák s az iparhatóságnak bejelentésük. Az illető tulajdonosok kötelesek az alkalmazottakat (kivéve, ha 4 frtnál több napidíjat kapnak) a törvény alapján működő betegsegélyező pénztárnál bejelenteni.

— **(A rabló boszúja.)** Giuseppe Musolina veszedelmes olasz briganti megszökött a geracci börtönből és sikerült hazájába, Aspromonte kalábriai hegyfaluba eljutnia, hol most véres boszút áll mindenkin, a ki mikor perét tárgyalták, ellene vallott. Legutolsó áldozata a sant-alessiói községi szolga volt, a ki egy szolgálati utjából a minap nyolc éves fiával ment hazafelé. A rabló megleste a szerencsétlent az országuton és ráparancsolt, hogy térdepeljen le és mondjon el gyorsan egy Miatyánkot és egy Ave Máriát, mert meg kell halnia. A boldogtalan ember ellentállás nélkül megadta magát sorsának, de a fia átkarolta a briganti térdét és úgy könyörgött:

— Inkább engem ölj meg, mint az apámat. Gondold meg, hogyan fog anyám sirni, ha atyámat agyonlövöd. És a családról is neki kell gondoskodnia.

— Hordd el magad — rivalt rá a fiura a rabló. — Nem veled, hanem az apáddal van számolni valóm.

A rabló e szavakkal lelőtte a szolgát, kit véreben fetrengve hagyott az országuton, hol pár órával rá meghalt.

— **(Váratlan vizsgálatok.)** A sok árvapénztári sikkasztás következtében a belügyminiszter most élenkebben érdeklődik az árvapénztárak iránt. Az árvapénztárak részére kibocsájtott ügyrend 12. §-ának rendelkezése szerint ugyanis az árvaszéki elnök köteles

időszakonként az ügyész és a számvevő közreműködésével a pénztárt váratlanul megvizsgálja. Ezt azonban kevés helyen szokták szigorúan fogatosítani, a miért is a belügy-miniszter valamennyi törvényhatósági város árvaszéki elnökéhez körrendeletet intézett, a melyben sürgős jelentést kíván afelől, hogy 1899. január 1-től május 31-éig hányszor és mikor vizsgálták meg az árwapénztárakat és a vizsgálatnak mi az eredménye. A jövőben pedig többszörösen jelentést kell tenni a miniszternek ezekről a vizsgálatokról.

— **(Gyümölcs helyett — tiz vipera.)** Az olasz lapok írják, hogy a gallipolii püspök monsignor Ricciardi mult szombaton a postán csinos csomagot kapott e fölirattal: »Frutte secche« (száritott gyümölcs). A püspök nem nagyon bizott a gyümölcsben s ezért egy rendőrrel bontatta föl. A fölirtott dobozból hirtelen tiz élő vipera kúszott elő, melyek rögtön a jelenlevőkre rohantak, de szerencsére még összefogdoshatták őket, mielőtt valakit megmarhattak volna. Pár nap előtt egy bombát is vetettek a püspök háza elé s ez az eset tette őt óvatossá. A püspöknek a községi választások miatt van annyi ellensége.

— **(Eltűnt kis gyermek.)** Rejtélyes módon tűnt el még az elmúlt hó 16 án Tóth György szegzárdi lakos kis fia. Napokig mindenütt keresték a szép szőke kis fiúcskát, de hasztalan; mert úgy eltűnt, mintha a föld nyelte volna el. A megszorodott szülők most a főszolgabírói hivatalban jelentették be fiúcskájuk eltűnését, hogy köröztetését rendeljék el.

— **(Elsült pisztoly.)** Szabó Tamás és Kovács István madocsi legények együtt őrizték a dinnyeket s közben lövöldöztek is a verebekre. Ilyen verébvadászatot tartottak a napokban is, a mikor Kovács István pisztolya véletlenül éppen akkor sült el, midőn Szabó Tamás szemben állt vele. A lövés Szabó állkapcsába hatolt, a kinek arca így most csúfá lett téve. Ebből az a tanulság, hogy nem suhancok kezébe való a fegyver.

— **(Baleset a Dunán.)** Spitzbarth Mátyás, az I. cs. és kir. szab. Dunagőzhajó Társaság tulajdonát képező »Thommen« nevű gőzessel — mely mellé egy uszály volt kapcsolva, kötelein pedig három uszályt és egy »Braunan« nevű gőzhajót vontatott — Mohácsról lefelé utazva, közvetlenül a mohácsi felső malmoknál egy hosszú sor tutajjal találkozott; e tutajok mind jobban a balpart melletti alsó malmok mellé szorítottak. Ugyanekkor a malom táján egy »Vilma« nevű tölgyfahajó ereszkedett le körösztben. Az állapot veszélyessé válván, a »Thommen« kapitánya a gőzsípallal megadta a vészjeleket oly célból, hogy a tölgyfahajó a hajóútból lehetőleg kitérjen; közelebb jöve pedig átkiáltott, hogy ereszsze le horgonyát. Ez meg is történt. Midőn aztán a »Thommen« a tölgyfahajó mellé érkezett, oly szűk volt (40—50 méter) a hajóút, hogy csak nagy nehezen tudta a malmokat kikerülni, de el nem kerülhetett, hogy az uszályok mellé kötött »Braunan«-gőzös ne sodorja a »Vilma« tölgyfahajó mellé kötött lovas derelyét és ebben kárt ne okozzon. Az ezen esetről a szolgabíró által a helyszínen fölvetett jegyzőkönyvben a tölgyfahajó kormányosa is elismerte Spitzbarth kapitány elodadásának valóságát, valamint azt is, hogy az másként nem cselekedhetett, vagyis a baleset egyáltalán nem volt kikerülhető.

— **(Vasuti szerencsétlenség.)** Nagy vasuti szerencsétlenség történt szombaton hajnalban Dunaföldvárnál. Éjféltájban heves vihar támadt, mely három üres waggont nyílt pályára sodort, úgy, hogy hajnalban a Paksról jövő személyvonat útjában találta e kocsiakat és beléjük ütközött. A gép az ütközés hevéssége következtében a töltésről lezuhant, a postakocsi szintén. A harmadik kocsi, mely szerencsére üres volt, szilánkokra tört, a negyedik kocsi keresztibe került a pályára — míg nyolc kocsi sértetlen maradt. Emberélet-

ben nem történt kár, mert az utasok a hátsó kocsiokban ültek, a fűtő pedig még idejében leugrott a gépről. A gépész is, a ki a gép alá került, sértetlenül szabadították ki helyzetéből.

— **(A halál halála.)** A Fortnightly Riviewben Jakobs érdekes cikket ír a »halál haláláról«, melyről azt mondja, hogy az korunk legfontosabb tüneménye. Most sincs orvosság a halál ellen, de borzalmasságát ez a fogalom már elvesztette. Nem így volt ez a középkorban, amikor Ördög és Halál ádáz fejedelmekként uralkodtak és az volt a főkérdés: mi lesz belőlük a halál után? Idézzük csak magunk elé Dante vándorlásait a halottak között. A modern élet nyüzsgése és hajszája ma már nem enged többé az embereknek időt arra, hogy elegikus hangulatokba elmélyedve a sírok közt vándoroljanak. Annyi az érdekük és ezek egyike sem az égben van; felületesebbek lettünk. Annyi mindenre kell gondolnunk, hogy semmire sem gondolunk sokáig. Kis faluban folyton élünk tolnak a meghaltak emlékei és a halálra kell gondolnunk; a nagy városban az ember gyorsan feled és a modern élet gyakran annyira kifáraszt bennünket, hogy a vég, ez a Nirvána, inkább kívánatosnak látszik előttük. Aztán tovább is élünk, a hirtelen halál fiatal években ritkább lett; barátságos öreg lett a halál, aki lefektet bennünket. Ehhez a változáshoz az egyház is alkalmazkodik. A lelkész azelőtt olyan ember volt, aki a hiveket a halálra és a halál utáni életre készítette elő, a modern lelkész inkább emberbarátnak, társadalmi reformernek és erkölcsstanárnak tekinti magát, akinek az a feladata, hogy a földi életet szebbé és boldogabbá tegye. De nem kell azt hinni, hogy közönyünk a halállal és a tulvilággal szemben új dolog, ellenkezőleg ezzel öntudatlanul csak az ó testamentumhoz és földi vallásához térünk vissza.

— **(A kikorbácsolt vetélytársnő.)** Bolognában, a porta Castigliene előtt, boldogan élt bájos fiatal nejevel, egy volt énekesnővel, a khedive rokona, egy magasállású egyiptomi hivatalnok. A kis énekesnő szerencsésjét egykori társnői megirigyelték és ezek egyike elhatározta, hogy az egyiptomi princet nejétől eltántorítja és a maga hálójába csalja. Ez a vállalkozó szellemű hölgy levelet írt a khedvie rokonának, elmondta neki, hogy ő milyen szép és légyottot kért. Az egyiptomi princ el volt ragadtatva és saját villájában adott a szép énekesnőnek légyottot. A herceg egy vörös lámpával misztikusan megvilágított, pazar keleti fényvel berendezett szobában fogadta a szép leányt, de a pásztoróra mámora hamar elröppent. Hirtelen kinyílt az ajtó és kezében revolverrel, két parasztnak öltözött rendőr által követve rányitott a megrémült párocskára a dühös feleség, ki vetélytársnőjét kényszerítette, hogy térdénállva kérjen bocsánatot, aminek megtörténtével korbácsütésekkel kergette ki. Hogy a hűtlen férjet micsoda büntetés érte, arról hallgat a krónika.

— **(Előkelő aszkéták.)** Lourdes, a világhírű francia bucsujárárhely, ilyenkor minden évben megrendítő jelenetek színhelye. Minden rendű és rangú, idős és fiatal, nők és férfiak, akik mindenféle betegségekben sínylenek, egyedül vagy hozzátartozóik kíséretében utrakelnek, hogy keressék az élet legbecsesebb adományát, az egészséget, szentül meg lévén győződve, hogy azt Lourdesben meg is találják. Kevés-sel Mária menybemenetele előtt, mely a francia kalendárium legnagyobb ünnepe, zarándokcsoportok indulnak el Párisból és sajátos, föl-lötte szomorú látvány egy ily vonat, amikor hosszú fáradságos útját megkezdi. A zarándokok azonban örömmel vetik alá magukat a legnagyobb kényelmetlenségeknek is, mert az a remény biztatja őket, hogy zarándokutjuk végén kinos betegségeiktől megszabadulnak. A legkülönösebb e vonatokon az, hogy a betegeket és szenvedőket mindenkor magasrangu urak és igen előkelő hölgyek kísérik, kik büneikért való vezeklésnek tekintik, ha a szegény tehetetlen

betegeket kiszolgálják. A vezető arisztokrata urak és hölgyek száma minden évben szaporodik. A férfiaknak, kiket braucardiernek neveznek, önkénytelen magukra vállalt kötelességei közé tartozik az is, hogy az olyan sínylődeket, kik a maguk erejéből menni se tudnak, hordágyakon cipelnek a csodatevő forráshoz, melynek vizétől, mint hiszik, valamenyien meggyógyulnak. A hölgyek a betegek sebeit kötöztetik és őket a zarándokok részére külön épített kórházakban ápolják.

— **(Orvtámadás.)** Vakmerő orvtámadást intézett Endrődi József szegzárdi polgáregény a napokban Balogh Mariska agárdi óvónő ellen. A megtámadott óvónő ugyanis hajnali 4 órakor indult el Szegzárdról s amint az országúton Agárd felé haladt, egyszerre mellette termett Endrődi József és ütötte-verte, sőt leszurással is fenyegette, ha aljas vágyát ki nem elégíti. A védtelen nő dulakodni kezdett vele, mikor egy fuvaros közeledett, aki megmentette az óvónőt. Az aljas ember a szőlők közé menekült, kivel merényleteért a bíróság fog leszámolni.

— **(Szerencsétlenség.)** A napokban óriási szél dühöngött Ócsényben, mikor is több ízben ledobta a kereket hajtó szíjat Kovács Mihály cséplőgépjéről. Mess Janos ócsényi lakos négy ízben szerencsésen föltette a szíjat, ötödször azonban oly szerencsétlenül, hogy a kerék elkapta jobb kezét s könyökön alól a csontot ketté törte. Azonnal beszállították a szegzárdi Ferenc-kórházba.

— **(Elfogott dohánycsempészek.)** A szegzárdi vámhíd alatt egyik közelebbi éjjel lesben állottak a csendőrök, mert már előre tudták, hogy azon az éjjel dohánycsempészek loznak ladikon a Sárvízen lefelé ereszkedni szüzdohánnyal. Csakugyan éjjel felé megérkeztek a dohánycsempészek egy ladik szüzdohánnyal, a kiket megállásra szólítottak fel a csendőrök. Erre kiugráltak a ladikból és menekülni akartak; de a csendőrök ebben megakadályozták őket. A dohánycsempészeket Rikker Antalt, Bagó Vendelt és Bagó Erzsébetet letartóztatták és a ladikot kocsi-ra téve a dohánnyal együtt beszállították Szegzárdra.

— **(Véres mulatság.)** Szomorú jelenség, hogy a falusi fiatalok már mulatni sem tud a nélkül, hogy vért ne ontana. Véres mulatság volt a madocsi korecsmában is, a hol Soós István egy késsel hátulról úgy megszurta Törjék Andrást, hogy lepedőben kellett hazavinni. A vérszomjas legényt a csendőrség feljelentette a bíróságnak.

— **(A bor hatása.)** Jól felöntött Csóka István uram a garatra a napokban Alsó-Nyéken, a hol nem talált szives fogadtatásra, mert még az ajtót is bezártak előtte. Erre olyan dühbe jött, hogy betört a szobába és az összes ablakokat beverte. A lárma sokan összefutottak, sőt a községi örök is megjelentek és Csókát bekisérték nagy szitkolódzás között a dutyiba. Midőn tettének oka felől kérdezték, azt válaszolta: hogy ezt mind a bor hatása okozta.

— **(Diszfelvonulás — Döbröközön.)** Érdekes kép tárult a minap az esti órákban a szenzációs eseményekben ritkán részesülő Döbrököz lakosságának szeméi elé, sőt az ott beszállásolva volt katonaság is jól mulatott a látványon. A csendőrség ugyanis egy körülbelül 50 tagból álló, lopással vádolt cigánycsapattal, 7 kocsi-val és 13 lóval vonult keresztül az utcákon. Valóságosan »disz« felvonulás volt ez, érdemes a festő ecsetjére.

— **(Baleset.)** Ma délelőtt tiz óra tájban a vasuti mozdónyszerelőben szerencsétlenül járt egy munkás. Konrad Antal a szerencsétlenül járt munkás neve, ki Ertl István nevű társával egy vasuti talpát vitt a vállán. Egyszerre véletlenül egy sinben megbottlott s a talpát a válláról leejtve, az a bal alsó karjára zuhant s mindkét csontját összetörte. Ő maga az ugynevezett tolopádba esett, de ott csak csekély sérülést szenvedett. A huszonhat

éves géplakatost hazaszállították Zöldfa-utca 4. szám alatti lakására s otthon ápolják.

— **(Elhalasztott mulatság.)** A pécsi Műkedvelők Egyesülete tegnap a Petőfi-vendéglőben kerti ünnepélyt rendezett — volna, ha az idő kedvező lett volna. Az énekekkel, szavalattal és műkedvelői előadással egybekötött ünnepélyt azonban a tegnapi esőzés miatt el kellett halasztani s azt, mint értesülünk, f. hó 8-án (pénteken) tartják meg.

— **(Napszurás.)** Kiss János fánakerti béres két éves kis fiacskája a napokban az udvaron játszott s egyszerre édesanyja szemeláttára elsápadva, fuldokolni kezdett. A halálra ijedt édes anya rögtön Tolnára sietett kedves fiával, de mielőtt az orvoshoz ért volna, az ártatlan fiucska karjaiban meghalt. Hulláját felboncolták s konstatálta az orvos, hogy a kis fiu a ki a napon játszott, napszurást kapott s ez okozta hirtelen halálát.

— **(A sebeshajtás következménye.)** A könnyelmű fuvarosoknak megbocsájt-hatatlan az a rossz szokásuk, hogy a legnépesebb utcákön vágatva hajtanak és ha találkozik versenytárs, kész mindjárt a kerül-tetés, a melyek rendszerint kéz vagy labtörés a szomorú következménye. Így tett Dani Ist-ván decsi lakos is, a kinek a kocsiján Kalina Mátyás út. Kerületés következtében a kocsi feldől és Kalina oly szerencsétlenül bukott ki, hogy bal karját eltörte. A szerencsétlen em-bert beszállították a szegzárdi Ferenc-köz-kórházba.

— **(A világ vége.)** Oroszországban az utóbbi napokban az a hír terjedt el a nép közt, hogy nemsokára vége lesz a világnak. Különösen Carkoff városában vették komolyan ezt a hirt, elannyira, hogy a gyári munkások közt valóságos pánik tört ki. Egytől-egyig be-szüntették a munkát, még pedig avval a kifo-gással, hogy utolsó napjaikat családjuk köré-ben akarják eltölteni. A gyártulajdonosok végre is kénytelenek voltak a rendőrség segít-ségét igénybe venni, nehogy be kelljen szün-tetni a gyárak működését.

— **(Klein Ödön és a köszönés.)** Nem régiben megirtuk, hogy a szegedi állam-fogházban egyévi büntetését most leülő Klein Ödön bepanaszolta az egyik fogházort amiatt, hogy az nem köszöntötte őt. Klein Ödönt pa-naszával elutasította a fogház igazgatója. Klein Ödön erre panaszával az igazságügyminisz-terhez fordult orvoslásért, egyben nem a leg-gyengédebb kifejezésekkel illetve a fogház igaz-gatóját. Az igazgató fölterjesztette az izgató szocialista panaszát a miniszterhez és kérte annak megfenyítését, mivel vele szemben a köteles tiszteletről megelégedett. Rendes kö-rülmények között a fegyelmi hatalmat az ál-lamfogház igazgatója gyakorolja. Kivételt képez az az eset, mikor a vétség az igazgató szem-élye ellen lett elkövetve, amint az most is történt. Ilyen esetben a fegyelmi hatalmat az igazságügyi miniszter kijelölése alapján valamely helybeli bíróság vezetője gyakorolja. A jelen esetben a miniszter nem mást, hanem magát a börtönigazgatót jelölte ki a fegyelmi hatalom gyakorlására. Az igazgató az izgága, rakoncátlan izgatót nagyon enyhén büntette. Hat hétre elvont tőle mindenféle kedvezményt. Az elégedetlenkedő államfogoly most mástél hónapon keresztül nem írhat senkinek levelet, nem fogadhat látogatót, nem dohányozhat és nem olvashat lapokat sem. A köszönésre vo-natkozólag is jött intézkedés. A miniszter értesítette az igazgatót, hogy az államfogolyok nem kényszeríthetők arra, hogy viszonzják a fogházörök köszönését. Hogy ezt tegyék, az ő tetszésükre van bízva. És ugyancsak nem áll hatalmában követelni az őrtől, hogy az őt üdvözölje. Ha azonban az őt elmulasztja a köszönést, e miatt panaszt emelhet bármelyik államfogoly. A panaszt az államfogház igaz-gatója belátása szerint orvosolhatja.

— **(Sikkasztó fuvarosok.)** Nem pénzt, hanem gabonát sikkasztott több fuva-ros Halbrohr Armin Furkó-pusztá bérlőjétől,

kinek buzáját a fuvarosok kocsin Duna-Szek-esőre szállították és utközben megdézsmálták a zsákok tartalmát. A tulajdonos rájött a sik-kasztásra és most Veiland Mátyás, Szántován János, Albert József és Varga József fuvaro-sokat feljelentette a bíróságnak.

— **(Megvasalt ember.)** Erősen megvasalva kísérték a községen végig a csend-őrök Tóth Ferenc szegzárdi notorius tolvajt és orvadászt, kit lopáson kapott Jó István hegypásztor épen akkor, midőn Péter Bence szőlejében a fákról szedte a szép piros almá-kat. A hegypásztor be akarta kíséni, de fegy-vert fogott rá, hogy agyonlövi, mire a fegy-vertelen ember természetesen szabadon bocsat-totta. A hirhedt tolvaj a lopott almákat a fegyverrel együtt elrejtette az ugynevezett Sutyu-kapunál, hol a csendőrök meg is talál-ták és elkobozták. A vizsgálat során Tóth Fe-rencre több rendbeli lopás bizonyult be s ő lopta el Krautzak József szegzárdi p. ü. szám-vizsgáló főnöknek a préházából 1896 ban a vaskályháját is, melyet nála elásva megtalál-tak. Találtak azonkívül putrijában egy kétesövű fegyvert, melylyel orvadászni szokott. Ez a cégeres gazember különben most is lopás miatt vizsgálat alatt állt.

— **(Emberkinzás.)** Egy odesszai uj-ságnak a kaukázusi Georgierszkből rettenetes emberkinzásról adnak hirt. Terek kerületben, a sadoni bányavállalat pénztárából valaki na-gyobb összegű pénzt lopott el és a gyanu két tizenhat-tizenkilenc éves fiatal munkásra irá-nyult. A bányatulajdonosok a helyett, hogy a rendőrséget értesítették volna az esetről, ma-guk kezdték meg a vizsgálatot és hogy val-lomásra bírják a két munkást, kinezni kezd-ték őket. Elsőbben is három napig étlen-szomjan börtönben kellett lenniök, azután bottal és korbáccsal elverték őket. A mikor ennek nem volt eredménye, összekötözték a szeren-csétleneknek kezét-lábát és szempillájukat tű-vel keresztül szurták. Azután addig csapkodták az áldozatokat egy kőfalhoz, míg elvesztették eszméletüket. Néhány dezza víz ismét eszmé-letre térítette őket s ekkor a derék bányat-ulajdonosok vassal az áldozatok fogait kezdték kiütögetni. Végre nagysokára a hatóság tudomásra jutott a dolog és akkor a munkások megszabadultak kinezőktől, akik börtönbe ju-tottak. A két munkás veszedelmes betegen kórházban fekszik.

— **(Melegség és kurta szoknya.)** A londoni forróságok a legszigorubb illendő-ségű angoloktól is kierőszakoltak némi enged-ményeket. Néhány előkelő fogadó éttermében falragaszok hirdetik, hogy a gentlemaneknek az ebéd alatt le szabad vetni kabátjukat. A hölgyeknek viszont megengedték, hogy fűző nélkül, rövid szoknyában jelenhetnek meg. Ez az utóbbi határozat azonban igen kétségessé teszi a — lehülést.

— **(Európa apósa.)** Így nevezik tudvalevőleg Keresztély dán királyt, mert majd-nem valamennyi európai uralkodóházzal ro-konságban van. Leányait majdnem csupa ural-kodók vették feleségül. Mint Koppenhágából írják, a dán király két leánya, a velszi hercegné és az öz-vegy cárné, most atyjuknál vannak látogatóban a Bernstorff-kastélyban. A 81 éves uralkodó minden nap sétát tesz leányaival a kastély mellett levő pompás parkban. Vasárnaponként az özvegy cárné rendszeren a koppenhágai orosz templomba megy istentiszteletra, míg a velszi hercegné angol templomban imádkozik, aztán együtt térnek vissza a kastélyba. Különösen a cárné óriás kozákja, a ki a kocsis mellett ül, kelt rendszeren nagy feltűnést. Mellét számos rend-jel disziti s hatalmas fekete szakállá és óriás alakja imponáló hatást tesz. Azt beszélik, hogy egyszer a krimi felszigetén, a mikor a cárné kocsija elé fogott lovak föltartóztatlanul ro-hantak egy örvénybe, lélekjelenlétével megmen-tette a cárné életét s azóta folyton mellette van. A kastélyban olyan kevés a hely, hogy a császárnénak csak két kis szalon jut. A cselédség a parkban sátrak alatt lakik. György

görgy király szintén Koppenhágába érkezett, de ott saját kastélyában lakik. Nemsokára oda-várják az orosz cári párt is. A fejedelmi ven-dégek kísérete Koppenhágában szállókban van elhelyezve, mert Bernstorffban semmi hely sincsen.

— **(Körözött betörők.)** A bécsi rendőrfőnökség értesítette a főkapitányságot, hogy Bécsben augusztus 29-én ismeretlen tet-tesek betörést követtek el, amely alkalommal 2000 forintot érő órákat és ékszereket loptak el. A betöréssel két suhancot gyanusítanak, az egyik 25—28 éves középtermetű, szőke bajszu, a másik 22 éves, barna, sima arcu.

— **(A belügyminiszter a romániai kivándorlás ellen.)** A belügymi-niszter a következő körrendeletet intézte va-lamennyi törvényhatósághoz: »A cs. és kir. közös külügyminiszter ur utján vett hivatalos értesítés szerint Romániában a kedvezőtlen pénzügyi helyzetre való tekintettel az állam által tervbe vett építkezések és hasonló vállal-kozások csak a legszükségesebbekre korlátoz-tatván, e téren, valamint a rossz termésre való kilátás következtében a mezőgazdaság terén is nagymérvű munkahiány állott be. E munkahiány folytán a létérdekeit féltő román nép részéről a bevándorolt idegen, így a ma-gyar munkás ellen is oly nagy foku az elé-gedetlenség és a gyűlölet, hogy a munkaadók az általuk alkalmazott idegen munkaerők egy részét kénytelenek voltak a munkából elbo-csájtani, más részének elbocsájtását pedig kilátásba helyezni. Az ekként teljesen kenyér nélkül maradó magyarországi kivándorlók a nyomortól kergetve, tömegesen igyekeznek ujabban hazánkba visszavándorolni, hogy sulyos helyzetükből meneküljenek. Minthogy nem-csak az állam, hanem egyesek érdekében is fekszik, hogy ezen kivándorlás lehetőleg kor-látoztassék, felhívom a törvényhatóságot, hogy a kivándorolói szándékozók tájékoztatása cél-jából a szükséges intézkedéseket tegye meg s a hatósági közegeket utasítsa, hogy míg egy-részt az uti igazolványok kiadásánál a kellő óvatosságot kövessék, másrészt a szabályszerű igazolványok vagy utlevelek nélkül kivándo-rolni szándékozók ellen az 1896. évi 93 293. számú belügyminiszteri rendeletben előirt meg-torló eljárást minden egyes esetben tegyék folyamatba, illetve azokat a rendelkezésükre álló törvényes eszközökkel szándékolt keresz-tülvitelében meggátolni igyekezzenek.«

— **(Az orvosok titoktartása.)** Az orvosok titoktartási kötelezettségére elvi jelentőségű döntvényt hozott a párisi semmitő-szék. E szerint az orvos akkor szegi meg titoktartási kötelezettségét, ha egy beteg be-telegéről, melynek létezését csak a kezelés alatt tudta meg, bizonyosságot tesz. Ugyancsak ez az eset áll fenn, ha egy biztosító inté-zet elleni perben hívják tanuskodásra. Az olyan vallomások, melyeket az orvos a hatá-rozat ellenére tesz, nem szolgálhatnak bírói ítélet alapjául.

— **(Az állami alkalmazottak hadgyakorlatai.)** A katonai szolgálatra bevonuló állami alkalmazottak fizetése dol-gában a miniszterelnök átiratot intézett va-lamennyi miniszteriumhoz, amely így szól: »A hadkötelezettségük teljesítése végett bevonuló állami tisztviselők, altisztek és szolgák szol-gálati viszonyainak rendezése tárgyában 1891. és 1892-ben kiadott szabályzatok miniszter-tanácsi határozat által történt módosításának célja az volt, hogy a póttartalékos állami al-kalmazottak a gyakorlatban tapasztalt visz-szásságok megszüntetése végett nyolc heti ka-tonai kiképzetés végett való bevonulásuk tartamára illetményeik élvezetében maradjanak és a honvédelmi miniszter által hangoztatott azon kívánalom folytán, hogy védkötelezett-ségből kifolyó összes kérdésekben az állami alkalmazottak egyenlő elbánás alá kerüljenek, lett ezen kedvezmény az egyéves önkéntesi, három évi közöshadseregbeli, két évi honvéd-ségi és négy évi haditengerészeti szolgálatra

bevonuló állami alkalmazottak katonai szolgálatainak nyolc első hetére is kiterjesztve. A szóban forgó minisztertanácsi határozatnak fenti intenciójából folyólag kétségtelen, hogy a minisztertanácsi határozatban használt »fizetések« szó helyett a tágabb értelmű »illetmények« szó értendő és így a minisztertanácsi határozat az illetmény fogalma alá tartozó lakpénzre is vonatkozik.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. szeptember 4. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = mm. 68.0 (emelkedő.)

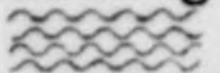
Hőmérsék = 13.0 °C

> maximuma : 21.9 °C

> minimuma : 14.3 °C

Párányomás : 10.9

Relatív nedvesség : 98,

Felhőzet :

Szélirány s erő : 10.5 mm.

Csapadék 24 órai : —

Derült, hőemelkedés.

Dr. Csizser.

Művészet, irodalom.

○ A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zenemű folyóirat szeptember 1-sei XVII-ik füzete érdekes tartalommal jelent meg. Tartalmazza ezen füzet: I. *Bordeaux Géza* »Zöld a mező, zöld a berek.« Magyar dalt brilláns modorban előadva. II. *Bardoni J.* »Hidi-gong-gong-gerong. Chinai katona indulót. III. *Greizinger Iván* »Magyar tánc.« Hegedűre zongora kísérettel. IV. *Drunghe-drunghe*, Olasz dal, az »Ős Budavári« olasz népdalok műsoráról. Minden füzete ily gazdag tartalommal jelenik meg e közkezdvelt zenemű folyóiratnak. Egy-egy füzet mindenkor 10 oldalon a legsikerültebb zeneműalkotásokat hozza, negyedéven 6 füzet 60 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Előfizethetni csakis a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapest, II. Csengeryutca 62 a) II. e. 10.

○ Guérin a párisi antiszemita vezér vára. Bizonyára a legérdekesebb ház most Párisban az antiszemita liga háza, melynek kapuját katonaság őrzí, hogy Guérin és 40 társai ne menekülhessenek. A vízvezetékét és légszuszát a rendőrség lezárta, s minden érintkezést a házzal betiltott, hogy víz és élelemhiány miatt megadják magukat. Guérin és társa a rendőrség többszöri felszólítására sem adták meg magukat, hanem a házat jól eltorlaszolván a legvégsőig megvédik s támadás esetén légberöpti. A »Budapest« képes politikai napilap augusztus 22. számában mutatta be ezt a házat s Guérin arcképét. Különös gondtal s a legjobb művészek rajzolják a »Budapest« képeit, a legújabb eseményeket és ismeretterjesztő dolgokat hű képen állítják az olvasó elé. Vasárnapi humoros képeit Homicskó A. hazánk legügyesebb karrikaturarajzolója készíti, szóval mindenben oda törekszik, hogy olvasóinak igényeit teljesen kielégítse. Előfizetési ára egy évre 12 frt, fél évre 6 frt, negyedévre 3 frt, egy óra 1 frt. Előfizetni lehet a kiadóhivatalban (Budapest, IV., Sarkantyus-u. 3.), valamint minden könyves és papírkereskedésben. Egyes példányoként kapható mindenütt 4 krért.

○ E. Kovács Gyula árvái. Jókai Mór a költők fejedelme gondoskodni óhajt költőtársai árváiról. Fölvívást bocsát most ki, melyben a nemzethez szól s a nemes szivekhez apellál. Vajha eredménye is volna a költőkirály fölszólalásának. Ime a fölvívás: »E. Kovács Gyula. Hősökét személyesített a színpadon, mint hős halt meg a hősök sirjánál. Halála oly csodálatos volt és megrendítő, a művészet és szabadság szolgálata közepette. Méltó, hogy emlékéért ércszobor örökítse meg. De a nagy művész nemcsak a művészet eszményi világában hagyott betöltetlen ürt maga után,

hanem a valódi családi világában is. Özvegye és árva leányai elvesztették a családfentartó férjet és apát. Azokhoz fordulunk, akiknek érzésük van érdemek jutalmazására, elhagyottak gyámolítása iránt s akiket a sors felruházott ez érzések fogatosításának tehetségével. Az elhunyt nagy művészek elhagyott családját a nemzetnek kell pártfogása alá vennie. E célból nyitunk aláírást. E. Kovács Gyula családjának biztosítására. Keveset a szavakból többet a tettekben. A művész emléke éljen, — de árvái élhessenek. Az adakozást megkezdjük: Dr. Jókai Mór 200 koronával. Révai Testvérek 200 koronával. Dr. Jókai Mór. Kérjük lapunk olvasóit, hogy esetleges adományait Szekula Ákoshoz, a gyűjtőbizottság pénztárosához Kolozsvárra küldjék.

Törvénykezés.

§ Megölte dühében. Halált okozó súlyos testi sértés büntetével vádolva ült ma a pécsi kir. törvényszék vádlottak padján Kovács Ferenc szentiványi lakos és Gyulay János szentgaáli gazda. Nagy volt a bűnük: egy embert öltek meg a korcsmai verekezés hevében. Még 1897. november 2-án történt a szomorú eset. Kovács és Gyulay a szentiványi Weisz Fülöp féle korcsban mulattak a nevezett nap délután. Farkas Vendel is odajött a korcsmába és a mulatozók melletti asztalnál letelepedett, de később mégis a mulatozókhoz csatlakozott. Farkast kötekedő természetű embernek ismerték, most sem tudott nyugton maradni és Kovács Ferencet kezdte bosszantani. Már-már dulakodásra került a sor de Gyulay szétválasztotta őket. Rövid ideig békeség volt és a kedélyek mintha teljesen lecsillapultak volna, Farkas azonban sokáig nem tudott békén maradni és ismét belé kötött Kovács Ferencbe meg akarta ütni. Kovács Ferenc gyorsabb volt és Farkas huzta a rövidebbet, mert Kovács csontos kezével ugyancsak megütötte. A korcsmáros fia látván, hogy a békétlenek között zivatar van kitörőben, szét akarta őket választani. De már későn jött, mert Kovács ellökte magától Farkas Vendelt, úgy, hogy az elesett, Gyulay János pedig egy széket kapva fel, a földön fetregő Farkast úgy fejbe vágta, hogy az sebébe huszonnégy órai kínlás után belehalt. A kir. törvényszék a tanuvallomások alapján Kovács Ferencet könnyű testi sértés vétsége miatt nyolc napi fogházra és tíz frt pénzbüntetésre ítélte, Gyulay Jánost pedig, miután a vád beigazoltatott, hogy a halálos ütést ő mérte Farkasra, halált okozó súlyos testi sértésért 3 évi börtönre ítélte és az özvegy részére 150 forint, a három árva részére szintén fejenként 150—150 forint kifizetésére kötelezte.

T a n ü g y.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. szeptember 4.

Az iskolabeiratások eredménye.

Iskoláinkban ma végetértek a beiratások. Az új tanévre teljesen felkészülve állnak tanintézeteink s a jövő nemzedéke a Muzsák csarnokában máától kezdve tíz hónapon át fog az életre előkészülni, hogy hasznos tagja lehessen a társadalomnak és hazának.

A beiratások végével aktuális a kérdés, hogy tanintézeteinkben mily számban van összegyűlve a tanulóifjuság. Éppen azért utána jártunk a tanintézetekben a beiratások eredményének s azt a következőkben közöljük.

A ciszterci rend főgimnáziumában a beirt tanulók összes száma háromszázkilencvenhét. Tavaly beiratkozott 394 tanuló, tehát az idén a beiratkozás nagyobb. Osztályonként beiratkozott: az I. osztályba 76 (tavaly 68);

a II. osztályba 68 (tavaly 55); a III. osztályba 52 (tavaly 51); a IV. osztályba 49 (tavaly 52); az V. osztályba 41 (tavaly 48); a VI. osztályba 37 (tavaly 45); a VII. osztályba 41 (tavaly 35) és a VIII. osztályba 33 (tavaly 40.)

A községi polgári leányiskolába beiratkozott kétszázhatvanegy növendék, néggyel több, mint tavaly. Osztályok szerint beiratkozott: az I. osztályba 80-an (tavaly 76); a II. osztályba 81-en (tavaly 74); a III. osztályba 52-en (tavaly 64); a IV. osztályba 48-an (tavaly 60).

A községi elemi népiskolákban a beiratások eredménye a következő: a belvárosi fiúiskolába beiratkozott 403 tanuló (tavaly 508); a belvárosi leányiskolába 173 (tavaly 179), összesen tehát 681, míg tavaly beiratkozott 687 tanuló. A szigetkúlvárosi iskolába beiratkozott 375 fiú és 330 leány, összesen 705; míg tavaly 395 fiú és 351 leány, tehát összesen 746 növendék iratkozott be. A felsővármház-utcai iskolába beiratkozott 320 fiú és 260 leány, összesen 580. Míg tavaly 344 fiú és 332 leány, tehát összesen 676 növendék iratkozott be. Az ágostontéri fiúiskolába beiratkozottak 470-en, a leányiskolába 388-an, összesen tehát 858-an. Tavaly beiratkozott 455 fiú és 383 leány; összesen 838 növendék. Az idén az elemi iskolákba összesen kétezernyolcszázhuszonnégyen iratkozottak be; míg tavaly a beiratkozott összes tanulók száma 2947 volt.

A m. kir. állami főreáliskolában beiratkozott összesen 443 tanuló, tavaly pedig 452. Az első osztályba beiratkozott 116 (tavaly 122); a másodikba 77 (tavaly 86); a III-ba 71 (tavaly 64); a negyedikbe 54 (tavaly 81); az V-be 46 (tavaly 42); a VI-ba 34 (tavaly 28); a VII. osztályba 24 (tavaly 21); és a VIII. osztályba 20 (tavaly 17) növendék.

A felső kereskedelmi iskolában és a tanítóképzőintézetben ma még délután is folytak a beiratások s a tanári kar csak a holnapi konferencián állapítja meg az eredményt. A »Miasszonyunkról« nevezett zárda elemi és polgári iskolájába, ugy a tanítóképzőintézetben a beiratások eredményét szintén csak holnap összegezzük.

Ma a népiskolák növendékei a templomban »Veni Sancte«-t hallgattak s utána az előadásokat is megkezdtek.

(Beiratások a női kereskedelmi tanfolyamra. A közs. polg. leányiskolával kapcsolatos női kereskedelmi tanfolyamra a beiratások a holnapi naptól (keddtől) kezdve f. hó 10-ig (vasárnap) bezárólag tartatnak. Bővebb felvilágosítást Reberics Imre intézeti igazgató ad.

(Tanítók beosztása. A községi népiskolákban az új tanév alkalmából a következő tanítói beosztások történtek: A belvárosi népiskola I. osztályába Skolnik Géza helyeztetett be az ágostontéri iskolából Sirisaka Andor helyére; a II. osztályban Borsy György maradt; a III. osztályba Germán István helyeztetett az V. osztályból; a IV. osztályban Répics Vince maradt meg s az V. osztályba Dillmann Antal helyeztetett át az ágostontéri iskolából, a VI. osztályban pedig Dobra Imre maradt meg. A felsővármház-utcai iskolába Légrady László rendeltetett ki, míg az ágostontéri iskolába Retter Rezső helyeztetett át rendes tanítói minőségben. Az előnyös beosztásért csak gratulálhatunk s a képzett és jeles tanerőktől a tanévben a legjobb sikert várhatjuk.

Közgazdaság.

□ Gyümölcs- és általános kertészkiállítás Budapesten. Az orsz. magyar kertészeti egyesület már tavaly ősszel szándékozott Budapesten egy kertészeti- és gyümölcskiállítást rendezni, mely boldogult királynéknak

elhalálása folytán hazánkat ért országos gyász miatt elhalasztatott. Az egyesület tegnap tartott választmányi ülésében egyhangulag elhatározta, hogy ezen kiállítást f. év őszén annál is inkább megtartja, miután Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter leiratában az egyesület támogatását helyezte kilátásba. Ezen kiállítás f. évi október 7—15. fog a városligeti kereskedelmi muzeum (nagy iparcsarnok) épületében megtartatni és azon gyümölcsöt, szőlőt, zöldségfélét, fakat, virágokat, kertészeti gépeket, terveket és eszközöket lehet kiállítani. A kiállítás a gyümölcsre és terményekre országos, a gépek és eszközökre nézve nemzetközi jellegű leendő. Térdij nem fizettetik, de a kiállítandó tárgyak bérmentve küldendők be. A kiállítás egybe lesz kötve gyümölcsvásárral is, hol a közönség közvetlenül a termelőtől fogja gyümölcszsükségletét beszerezni. Bejelentések szeptember hó 25-ig fogadtatnak el. Bejelentési ivatek és programot küld az Orsz. Magyar Kertészeti Egyesület titkári hivatala (Budapest IV., Koronaherceg-utca 16.) valamint az orsz. gyümölcsészeti miniszteri biztos (Földmivelésügyi miniszterium) is. A gyümölcsvásárra a külföldi kereskedők is megfognak hivatni.

□ Szőlőragya ellen való védekezés.

A földmivelésügyi miniszter leiratban értesítette Pécs város közigazgatási bizottságát, hogy az önműködő permetező anyagok vasuton való szállításánál kedvezményes viteldíjakat engedélyezett, ha valamely a rendeltetési hely szerint illetékes és erre feljogosított gazdasági egyesület, vagy a törvényhatósági közigazgatási bizottságok által kiállított igazolványok alapján kerülnek feladásra.

□ Lépfene-járvány Duna-Földváron.

Ez a veszedelmes állati betegség nagy mértékben lépett föl Duna-Földváron; már sok tehén elhullott, midőn a járvány konstatálva lett s így a széthurcolást megakadályozni nem lehetett. A baj további terjedésének meggátolása érdekében azonnal megtették a helyszínen a szükséges intézkedéseket; a községre határzárt rendelték el; a városba vivő hét uton rendőrök és csendőrök állanak, hogy az állatok be vagy kihajtását megakadályozzák. A buda—eszéki állami út dunaföldvári szakaszán a más helyről jövők fedezet mellett keresztül mehetnek, de megállaniok a község határában nem szabad. A nagy állatjárványt a községbeliek sokáig titkolták s ennek az lett a következménye, hogy több ember is meg lett fertőzve a lépfene által s most ezek is gyógykezelés alatt vannak.

□ **Mémlő-vásárlás.** A földmivelésügyi miniszter az állami lótenyészintézetek részére ménlovakat vásároltat az ország különböző részein. Ilyen mémlővásár lesz folyó hó 16-án Kaposvárott is, a mikor is, mindazon méntulajdonosok, kiknek eladó ménlovaik vannak, azokat a kiküldött bizottság elé elővezethetik.

□ **Felhívás a szőlőbirtokosokhoz.** Mindazon szőlőbirtokosok, kiknek eladó európai és amerikai szőlővessző és szőlőajtvány-készletük van, felhivatnak azoknak az illető kerületi szőlőszeti és borászati felügyelőnél legkésőbb f. hó 20-ig leendő bejelentésére. Pécsről és Baranyáról a bejelentések Bucher Alajos, pécsi kerületi szőlőszeti és borászati felügyelőhöz intézendők.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben az állatjárványok állása a legujabb statisztikai kimutatás szerint a következő: Lépfene: Szágy 1 udvar. Takonykór és bőrféreg: Szébeny 1 udvar. Tenyészbenaság és hólyagos kiütés: Pécsvárad 10 udvar. Sertésorbánc: Babarc 8 u., Benge 4 u., Egerszeg 16 u., Gadány 15 u., H.-Hetény 7 u., Jágonak 6 u., Kassa 7 u., Lapáncsa 6 u., Laskafalu 5 u., Laskó 25 u., Lőcs 8 u., Mánfa 14 u., Mohács 1 u., Ózd 1 u., Sásd 11 u., Szajk 6 u., Szent-

László 4 u., Szőkéd 13 u., Váznok 3 u., összesen 19 község 160 udvar. Sertésvész: Beremend 1 u., Gerényes 6 u., Hidas 17 u., Ipacsfa 1 u., Kéménd 16 u., Lancsuk 1 u., Magyar-Mecske 1 u., Orfű 19 u., Petárda 1 u., Rákos 12 u., Rózsafa 1 u., Szilágy 1 u., Uj-Bezdán 30 u., Vasas 29 u., összesen 14 község. Somogy megyében lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, takonykór 8 községben 8 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 4 községben 8 udvarban és sertésvész 38 községben 3 udvarban, himlő 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 1 községben 1 udvarban és sertésvész 32 községben uralkodik.

TÁVIRATOK.

— Széll Kálmán Bécsben.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Széll Kálmán tegnap Rátótról Bécsbe utazott. Ma délelőtt 10 órakor kiment Schönbrunnba, hol a király két órán át audiencián fogadta.

— Dreyfus a haditörvényszék előtt.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A rennesi pör mai tárgyalási napja egészen csendesnek ígérkezett, mert titkos tárgyalással kezdődött s azt hitték, hogy ez délig is eltart. A törvényszék félhét órakor vonult a terembe, az utcán csönd honolt, a katonai kordon mögött alig lézengett egy-két ember. A titkos ülés azonban alig tartott háromnegyed óráig s már félnyolckor bebocsátották a közönséget, mely csak lassan gyülekezett s eltartott félkilencig, míg a hallgatóság padjai megteltek.

A titkos tárgyalás alatt csak Hartmann őrnagyot hallgatták ki, aki a Robinfele lövegről adott állítólag perdöntő fölvilágosításokat.

A nyilvános tárgyalás nagy szenzációval kezdődött, mert Carrière kormánybiztos a hadügyminiszter levelét olvasta föl, melyben a miniszter konstatálja, hogy az a hirhedt titkos ügynök, kiről a perben annyi szó esik és kiről Lauth őrnagy a vezérkar nevében kijelentette, hogy már két év óta nincsenek vele összeköttetésben, még ez év március havában is rendes fizetést huzott.

Ezt egy másik, még nagyobb szenzáció követte.

Labori kelt föl s a következő előterjesztést tette:

— Miután itt folyvást a külföld tanúságára hivatkoznak a nélkül, hogy tényleg hoznának valami külföldi tanúságot, indítványt akarok előterjeszteni, hogy igenis *állapíttassék meg diplomáciai uton, hogy ki írta a borderót és hogy ki kapta azt?* Módot fogok nyújtani, hogy ez lehetővé tétessék. Sokkal izgatottabb vagyok, sem hogy ezt nyilvános ülésben tehessem, azért zárt ülést fogok kérni és ebben olyan tanut fogok állítani, aki végre-valahára világosságot fog hozni ebbe a kérdésbe.

A harmadik szenzáció volt, hogy Labori felszólalása után a közönség köréből *jelentkezett egy Cernusky nevű magyarországi szerb ember*, aki nevét és korát (31 éves) bemondva az elnöknek, *kérte, hogy*

— *noha külföldi ember — titkos ülésben hallgassák ki, mert fontos közlendői vannak.*

A bíróság Cernuskyt azonnal nyilvános ülésben hallgatta ki s e tanu általános feszült figyelem közt a következőket vallotta:

— Itt alkalmilag megismerkedtem egy idegen vezérkar képviselőjével, ki *megnevezett előttem négy francia tisztet, a kik mindannyian üzik az árulást. Ezek között ott van Dreyfus neve is.* A tiszt még hozzátette, hogy Franciaországban a zsidóktól pénzért mindent meg lehet kapni. — Néhány nappal később az illető tiszt Franciaországból szökésszerűen távozott s ez a szökés összeesik Dreyfus elfogatásával. Közlebbi részleteket csak zárt ülésben mondhatnék el.

Demange kérde Carrière kormánybiztos, hogy vannak-e adatai Cernusky előéletéről, Carrière azonban nem válaszol.

A további tanuk között ismét néhány szakértő van, közöttük Painlever — kik lamennyien csak azt fejtegetik, hogy Bertillon rendszere ostobaság.

— Ujabb leleplezés a Dreyfus-ügyben.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Figaro egy Corninge nevű kém levelét közli, aki kijelenti, hogy két éven át ellenkémkedést üzött.

Corninge azt írja, hogy Panizzarditól két kérdő levelet kapott két délnyugoti francia erődítményre nézve. Továbbá, hogy 1896. december havában Panizzardinál lemásolta a lövészeti kézikönyvet s ezt a másolatot Schwarzkoppen is átnézte.

A Figaro értesülése szerint *Dreyfus elítéltetése esetén azonnal a pör revízióját fogják kérni a védők s állítólag már 27 semmisségi okot szedtek össze.*

— **Elhalt patriárcha.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szofronosz görög orthodox patriárcha Alexandriában 105 éves korában meghalt.

— **Uj norvég törvény.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Krisztianiából az „Alpenpost“ jelentése szerint a norvég minisztertanács elhatározta, hogy a zászlótörvényt átküldi a külügyminiszternek, hogy az idegen hatalmakkal jegyzékben közölje.

— **Meghalt nagykövet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bernben Montholat francia nagykövet meghalt.

— Szőkevény szerelmes pár.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tatay Imre nyug. pénzügyminiszteri titkár jelentést tett a rendőrségnél, hogy 20 éves leánya Ilona, és sógora Sipos Andor kecskeméti mérnök június hóban nyomtalanul eltűntek. Az aggódó apa 100 frt jutalomban részesíti azt, a ki eltűnt leánya nyomára vezet.

— **Jäger Mari beteg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Temesvárról írják, Jäger Mari, a híres méregkeverő, pár hét óta gyöngélkedik és a szürke nénikék kórházában ápolják.

— **A szegedi kiállítás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szegedi országos mezőgazdasági kiállítást tegnap Darányi Ignác földmivelési miniszter nagyhatású beszéddel nyitotta meg. Azután László Gyula üdvözölte József főherceget. Utána Bujanovics Sándor József főherceg előtt a gazdaközönség háláját tolmácsolta. József főherceg erre tényes beszéddel megnyitottan nyilvánította a kiállítást. Délben egy órakor a Tisza-szállóban bankett volt. Zsivanovics szerb miniszter a főherceg jobbán ült a banketten.

— **Egy lapkiadó letartóztatása.**
(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Johanesburgban Money Penny a »Star« kiadója ellen elfogatási parancsot adtak ki, eddig azonban sikerült a letartóztatás alól kibujnia.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. szeptember 4.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: 8.74; októberre: 8.73. — *Tengeri*: 4.77. — *Rozs*: 5.65. — *Zab*: 5.25.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 385.70. — Magyar hitelrészvény: 390. — Államvasut: 350.40.

Szerkesztői üzenet.

R. G. Sopron. Rác Gusztó címe: »Norderney-Franz Jozef szálloda.« Szerződése f. hó ötödikén jár le, mely idő után elhagyja Norderneyt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy helybeli fiu
tanulónak felvétetik
a Pécsi Keresztény fogyasztási szövetkezetnél
Orsolya-utca 1. szám.

1122., 1167. sz.

1899.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közzhírré teszi, hogy a pécsi királyi járásbírósnak 1899. évi V. II. 268. és 291. számú végzésével Dr. Müller János és Geiger Gyula ügyvédek által képviselt Bohlinger & Huber és Geiger Gyula felperesek részére Justus Miksa alperes ellen 113 frt 93 kr. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 562 frtra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak V. II. 268. és 291/2. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán **Pécsett, Nepomuk-utca 21. sz. alatt** leendő megtartására határidőül **1899. évi szeptember hó 13-ik napjának délelőtti 8 órája** tűzetik ki, mikor a bíróilag lefoglalt butorok, tűzmentes pénzeszekrény s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsett, 1899. évi augusztus hó 29-ik napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

21776. sz.

1899.

Hirdetmény

Pécs város gazdaságánál 1899. évi november hó 1-től számított egy év alatt szükséges

zab, tengeri és tengeri-dara

szállításának biztosítása iránt.

Pécs város g. tanács-termében **1899. évi szeptember hó 25-én délelőtt 9 órakor** zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy **100 frt bánatpénzzel** felsorolt zárt ajánlataikat legkésőbb **1899. évi szeptember hó 24-én déli 12 óráig** a polgármesteri hivatalnál nyujtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert J. g. tanácsnoknál betekintheők.

Pécsett, 1899. évi augusztus hó 29.

A város Tanácsa.

KATHREINER-FELE
Kneipp
maláta kávé.

Nagymama nekem is!

Évek óta kitünő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorbajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.